

GŁUSZEC (1) *sb m*

N sg głuszec.

Sł stp brak, Cn: głuszeć, Linde XVII(XVIII) – XVIII w.

zool. Tetrao urogallus L. (Rost: głuchy cietrzew); gallus silvester a. auritus BartBydg; tetrao Cn: Gallus silvester, gallus auritus, gluszecz y cyetrzew BartBydg 62b.

Synonim: »głuchy cietrzew«.

MM